

Διπλωματία και προτάγματα

Στην Τουρκία που έχει επιλέξει να διαδραματίζει πλέον οιοσδήποτε ανεξάρτητο γεωπολιτικό ρόλο, σε κάθε τομέα της δημόσιας ζωής, σε κάθε ηλικία, σε όλα σχεδόν τα κόμματα και, κυρίως, στον στρατό, είναι διαμορφωμένη πλέον η αντίληψη για τον ρόλο που «της επιφυλάσσει η Ιστορία». Με διαφορετικές γενεές αξιωματικών, διαμορφωτών της κοινής γνώμης, παλιών και νέων πολιτών να έχουν εμποτισθεί από τις «διδασχές» Ερντογάν, έχουν εδραιωθεί αντιλήψεις μεγαλείου και προσδοκίες υλοποίησης μεγαλοϊδεατικών ονείρων. Με τον επανεκλεγέντα τούρκο πρόεδρο να επαναφέρει την επιθετική ρητορική με σαφή υπονοούμενα περί «σκληρής διεκδίκησης» αν η ελληνική πλευρά δεν εμφανίσει δείγματα αποδοχής του ρόλου του «φινλανδοποιημένου» υποτελούς. Παράλληλα με τους κομμασμούς για τη μεγάλη εξοπλιστική προσπάθεια της χώρας του, ο τούρκος πρόεδρος προκαταλαμβάνει τον έλληνα Πρωθυπουργό λέγοντας πως θα θέσει στον έλληνα Πρωθυπουργό και το θέμα των ελληνικών εξοπλισμών, κυρίως εκείνων που προέρχονται από τις ΗΠΑ. Με στόχο τη δημιουργία αμερικανικών αναστολών τη στιγμή κατά την οποία η Αγκυρα ξαναρχίζει το φλερτ με

ΓΝΩΜΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΚΑΛΙΚΗΣ

τη Δύση, ύστερα από ένα παζάρι διάρκειας για το «σουπδικό». Θεωρεί, ως φαίνεται, δεδομένη τη δυτική «συγκίνηση» από μια θετική χειρονομία του έναντι της Σουδίας, με την Ουάσιγκτον και τους λοιπούς συμμάχους να ζητούν, στη συνέχεια, από την Αθήνα «κατανόηση και ευελιξία», προκειμένου η Αγκυρα να μη γείρει περισσότερο προς ανεπιθύμητες γεωγραφικές πλευρές.

Με το αποτέλεσμα των χθεσινών ελληνικών εκλογών, η σύνθεση της νέας Βουλής αφενός μεν είναι ικανή να καταστήσει λιγότερο ηχηρές τυχόν ακραίες και επικίνδυνες εθνικιστικές φωνές από όποια παράταξη και αν αυτές προέρχονται, αφετέρου όμως ενισχύει την αποφασιστικότητα της Ελλάδας να προτάξει τη διαρκή ανανέωση της αποτρεπτικής θωράκισής της. Οι μεγαλόστομες και επίμονες απειλές δεν μπορούν να εκλαμβάνονται απλώς ως μέθοδοι ψυχολογικής πίεσης, ιδίως όταν η άλλη πλευρά ενισχύει με ξένες αγορές και με την πολεμική της βιομηχανία την επιθετική δύναμή της. Διακηρύσσοντας μάλιστα τις προθέσεις της να πραγματώσει, μέσω της πολεμικής μηχανής της, το όραμα της «Γαλάζιας Πατρίδας» και της επέκτασης της ζώνης συμφερόντων της εις βάρος των γειτόνων της και όχι μόνον.

Μπροστά σε αυτές τις τουρκικές μεθοδεύσεις, η Ελλάδα ξεκινά τον διάλογο – αν κάτι τέτοιο πράγματι συμβεί – με το δυνατό και ιδιαίτερα υπολογίσιμο από τη συν Τουρκία χαρτί των δικών της εξοπλισμών («ΤΑ ΝΕΑ», 24/6/2023). Αποκλείοντας, ευθύς εξαρχής, οποιαδήποτε συζήτηση γενικότερων θεμάτων κυριαρχίας και αφοπλισμού, ειδικότερα μάλιστα εκείνου της αποστρατιωτικοποίησης των ελληνικών νησιών του Αιγαίου. Και ασφαλώς θα επαναλάβει με επίταση την αδήριτη ανάγκη να λυθεί νομικά και ειρηνικά το θέμα της διευθέτησης των δύο μόνων και πραγματικών διαφορών που χωρίζουν Αθήνα και Αγκυρα: της οριοθέτησης υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ. Αν δεν υπάρξει συνέχεια, αυτό που απομένει στην Ελλάδα είναι η, ούτως ή άλλως, συνέχιση της αμυντικής της ενδυνάμωσης, όσο κι αν είναι το οικονομικό κόστος. Είναι ο μόνος πλέον τρόπος αντιμετώπισης των εναντίον της απειλών και επιθετικότητας παράλληλα με ό,τι θετικό προσφέρει η διπλωματία.